

умъ. Въ това отношение съвременнитѣ физиономисти опрѣдѣлятъ интелигентността на човѣка по неговия носъ. Вѣждитѣ пъкъ опрѣдѣлятъ, какъвъ е носътъ. Понеже вѣждитѣ сж надъ очитѣ, тѣ опрѣдѣлятъ носа, тѣ даватъ направлението му. Носътъ се опрѣдѣля още и отъ устнитѣ на човѣка, отъ тѣхната голѣмина и форма. Значи, носътъ, вѣждитѣ и устнитѣ опрѣдѣлятъ интелигентността на човѣка. Това сж живи геометрически линии, отъ които зависи, дали човѣкъ може да стане гениаленъ или да си остане обикновенъ. Има много хора, кои о сж свършили университетъ, а умитѣ прости; има и такива пъкъ, които не сж свършили университетъ, а минаватъ за учени. Не се лъжете отъ външното положение на хората! Гледате нѣкоя мома, която се хванала на хорото, като нея нѣма втора: пѣе, скача, всички наоколо очудва. Ожени ли се, родятъ ли ѝ се дѣца, не знае, какъ да ги гледа — отъ нея по-проста нѣма. На хорото тропа хубаво, но не знае какъ да живѣе. Въ живота ще срещнете много такива хора, които сж свършили четири факултета, но нищо не знаятъ за Любовта, за Духа, за душата, за ангелитѣ, за звѣздитѣ, за слънцето, за планетитѣ и т. н. Тѣ казватъ: „Това сж празни работи“. Споредъ тѣхъ, кои работи не сж празни? Да отидатъ на Хамлетъ, на Венецианския търговецъ или на друго нѣкое прѣдставление, това не сж празни работи. Какво искалъ да каже Шекспиръ съ тия свои произведения? Той искалъ да покаже на хората, че за всичко въ свѣта има съотвѣтно наказание и възнаграждение. Сжщината на въпроса седи въ това, че всичко получава своята равноцѣнность. Въ физически смисълъ то подразбира: на всичко, каквото мислимъ, чувствуваме и дѣйствуваме, равноцѣнното ще дойде. Слѣдователно, когато страданията дохождатъ въ живота, тѣ иматъ своята равноцѣнность. Тогава, трѣбва ли да се страхуваме отъ страданията? Нѣкой човѣкъ има вжглища. Какво трѣбва да прави съ тѣхъ? — Да ги прѣвърне въ скжпоцѣнни камъни.